

Refleksjonsbrev for april

Vi har kommet oss langt inn i barnehageåret og dermed har vi også jobbet masse med prosjekt. Vi har prøvd og feilet, gjennomført, observert, lyttet, samarbeidet, reflektert og grublet. Gjennom denne tiden gjør vi oss også mange spørsmål om prosjekt. Hva er prosjekt og hva er en aktivitet? På refleksjonsmøter undrer vi oss rundt dette og diskuterer frem og tilbake hva innebærer en aktivitet fremfor et prosjekt. Et eksempel på dette har vært i fokus nå, nemlig påske. Her er vi opptatt av at barna lager noe fint som minner om påske og som de får med hjem. Dette mener vi er en aktivitet der vi lager et produkt og sender med hjem, og prosessen rundt selve aktiviteten er mindre viktig. Samtidig har vi også kommet frem til at en påskeaktivitet også skaper fellesskap og nye møteplasser for barna som er et viktig mål vi også jobber med i prosjekt.

Et viktig verktøy vi bruker i en prosess for å finne ut barnas interesser, kreativitet og tanker er refleksjon rundt bilder og filmer. Dette reflekteres rundt på refleksjonsmøter og observasjoner ved aktiviteten og vi stiller hverandre spørsmål rundt prosessen til barna: Hva har barna vært opptatt av? Har de hatt noen tanker? Spørsmål? Hva kom frem i samtale mellom barna? Og har de søkt svar?

«Pedagogisk dokumentasjon er en arbeidsmåte som handler om å gjøre pedagogisk arbeid synlig og åpent for tolkning, dialog, diskusjon og innsikt.» Udir.no.

Et av bildene var en liten økt mellom noen barn som lekte med nøkler i ulike størrelser og fasonger, låser og magneter. Samtalene mellom barna var at de fortalte hverandre at de visste hva nøkler var og brukes til, før de etter hvert prøvde ulike nøkler i noen låser. *“Sånn nøkkel har vi hjemme”, “Kanskje denne passer til denne?”, “oj, magneten setter seg fast”* (på nøkkelen). Barna sitter lenge, prøver seg frem og spør og viser interesse for alle tingene. Det vi spør oss om er utholdenheten barna viser, hvorfor holder de på den nå? Kan det ha med at vi har byttet ut noen tingene? Leker de mye med nøkler hjemme? Har de kodelås istedenfor nøkler hjemme? Vi undrer oss også over om nysgjerrigheten varer hvis vi har det samme en hel måned eller dapper det av? Når må ting byttes ut for at forskerkroken er interessant?

Det vi vet er at yoghurtkorker og kastanjenøtter er spennende etter lang tid for dette har vi hatt i forskerkroken hele tiden, og materialene blir brukt ofte.

Vi så også på en filmsnutt av barn som leker i forskerkroken med diverse korker, muffinsformer, linser og piperensere der barna egentlig ikke har gjort seg noen tanker før de starter leken, men kommer fort inn på at de vil lage bursdagsmuffins. Observasjonene og refleksjonene som blir gjort underveis er at vi ser at barna deler, sorterer, samarbeider og samtaler både med hverandre og de tilpasser seg hverandre og den voksne. Her er noen av deres tanker, ideer og samtaler: *“Nå steker den”* gutt 1, *“Pass på så du ikke steker muffinsen for lenge da”* Voksen, *“Et spesielt bursdagslys”*, gutt 1, *“steker du med lys?”*

voksen, "ja, for lyset er jo også brent" gutt 1, "Brent?» Voksen, "Ja, for lys brenner og må brenne mer" gutt 1. «Ok, hvis du passer på så" voksen. Gutten tar ut muffinsen fra "ovnen" og gir en muffins til kameraten, men da er kameraten allerede i gang med sine muffinser og han gjør seg noen tanker om dette: "Dette er krem» (hvite yoghurtkorker) gutt 2, "du kan ikke bare steke krem, du må steke muffins og" gutt 1, "Neida, dette er krem på muffins", gutt 2. Videre på filmen ser vi at de er enige om denne muffinsbakingen og lar hverandre komme med forslag og muligheter og de bryr seg ikke om at de hermer etter hverandre.

Det vi konkluderte med og reflekterte rundt er at vi alle er enige om at forskerkroken kan tilpasses til alle barn der de kan utfolde seg som de vil. Noen liker å sortere, legge i rekkefølge, noen blander og noen tar med seg ting videre i rolleleken. Et mål vi har er at man kan utvide egen lek.

Veien videre:

Vi ser at interessen for å utforske udefinerte materialer og gjenbruksmaterialer er stor blant barna og vi ser at dette fanger mange barn på tvers av alder, kjønn, venner og har derfor lyst til å utvide kroken til et forskerrom. Hvordan få læringsmiljøet til å innby til videre utforskning og læring? Vi må da flytte rundt på det fysiske miljøet og tilpasse et av de to små rommene til dette. Hvilke materialer skal vi bruke? Hvorfor har vi gitt barna de materialene vi har gjort? Har vi tatt med barnas stemmer inn i dette?